

[Frede Nielsen.]

forbindelse om et særligt forhold i sin kommune og båd godt for de små skolars fortsatte eksistens. Jeg indser meget vel, hvilken betydning det kan have, at en kreds kan blive ved at samle sig om en skole, som har ligget der i meget lang tid, men når vi er stillet overfor de vældige opgaver, vi er stillet overfor: at føre skolerne à jour for at få dem ind i den billigste og samtidig mest effektive drift, kan vi ikke komme bort fra, at så må dette hensyn til den enkelte lille skole ofte vige. Jeg tror, at løsnen må være — det tror jeg bliver helt nødvendigt for os her i landet —, at vi, hvor det er rimeligt, går noget bort fra de små skoler og samler os om centralskolerne, der byder på ganske anderledes effektivitet. Jeg vil derfor bede det ærede medlem ikke hæfte sig for stærkt ved dette; vi må i nogen grad til at se bort fra den slags hensyn.

Det ærede medlem søgte at være en lille smule spydig overfor mig. Det ærede medlem sagde, at det ærede medlem hr. Frede Nielsen havde været minister et halvt år efter ændringen i 1950, og hvis jeg havde været rigtig vaks, for at bruge et slangudtryk, havde vi ikke fået stoppet nu. Jeg synes, at det er en lidt farlig måde at argumentere på for det ærede medlem selv. Jeg fungerede kun som undervisningsminister, jeg fremsatte ikke lovforslaget; jeg var ganske vist med til visse forhandlinger også som undervisningsminister, da lovforslaget blev fremsat, men jeg blev afløst kort efter. Så kom det ærede medlem hr. Bomholt til. Valget blev udskrevet, og kort tid efter skete skredet, vi fik et andet ministerium. Er det ikke lidt farligt, ærede medlem, at argumentere på den måde, at når det ikke lykkedes for det ærede medlem hr. Bomholt og mig i de to korte måneder, hver af os havde til rådighed i 1950, at få klaret denne sag og sætte den i gang, kan man ikke med rette angribe den højtærede undervisningsminister for, at han i snart halvandet år ikke har fået klaret denne sag? Det turde være lidt farligt at argumentere på denne måde, og jeg er i hvert fald ikke den, der føler mig stærkest ramt af det ærede medlems udfald.

Det har iøvrigt været en diskussion, som har glædet mig i den forstand, at jeg fra

alle sider har mærket forståelse af, hvor ønskeligt og nødvendigt det er, at der gøres noget; hvordan det skal gøres, kan vi så tale om. Det ærede medlem hr. Karl Olsen sagde på sit partis vegne: hvis det var nødvendigt, at man skred til en særlig lovgivning eller udnyttelse af bevilling o. s. v., kunne vi tale om det. Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) sagde det også for sit vedkommende, efter at det ærede medlem var faldet for sin sædvanlige trang til at tale om den ændring i skolelovene, som er sket dernede, en ændring, som iøvrigt nu har vist sig at være helt rigtig, og som i og for sig slet ikke kommer denne sag ved. Det ærede medlem var også enig i, at der måtte en særlig støtte til, og tilsagde sit partis velvillige støtte dertil, enten det så blev ved at udnytte den bevilling, der er givet, men som altså stadig ikke er optaget på finansloven, eller det blev ved en særlig hjælp. Det sidste fandt det ærede medlem måske rigtigst, og det er muligt. Det tror jeg det ærede medlem og jeg nok kan blive enige om. Altså, der kom fra alle sider velvillig forståelse, og jeg er glad ved at møde denne enstemmighed.

Hensigten med denne forespørgselsdebat har, som jeg sagde allerede i min indledning, været een eneste: at få en saglig drøftelse af tingene og få sat arbejdet stærkere i gang, end det er. Thi — det vil jeg gerne fremhæve overfor den højtærede undervisningsminister — når vi kommer med visse bekymringer dernede fra, er det jo ikke alene det ærede medlem hr. Heick eller mig, der har disse bekymringer. I det materiale, som for kort tid siden er indleveret til undervisningsministeriet fra amtterne i Sønderjylland, giver man på en meget kraftig måde udtryk derfor. Altså, det er ikke noget påfund, vi kommer med, men det er en betragtning, som i højeste grad kommer frem dernede.

Med formandens tilladelse vil jeg gerne citere et ganske kort uddrag af det materiale, som Tønder amt har sendt med til ministeriet, idet jeg gerne vil understrege, at det ikke er et påfund, jeg er kommet med, at det nu gælder om, at man får sikkerhed dernede for de ekstraordinære tilskud, men at trangen til denne sikkerhed er meget stærk. Det hedder bl. a. i dette materiale fra Tønder amt: